

dre landbrugsvarer produceret på en konventionel ejendom. Er det ikke korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er enig med hr. Jørn Jespersen i den betragtning, at regeringens redegørelse, når det gælder indsatsen i EU og WTO, er noget tynd.

Jeg vil godt stille hr. Jørn Jespersen det spørgsmål, om der faktisk ikke er brug for en helt ny strategi, for nu nævner hr. Jørn Jespersen, at der har været visse fremskridt med hensyn til vækstfremmere. Men generelt er det jo gået baglæns i EU, f.eks. med vedtagelsen for nylig af et nyt såkaldt udsætningsdirektiv om godkendelse af nye genplejsede fødevarer – et voldsomt tilbageskridt – og nu forslaget om functional food med tilsætningsstoffer i maden. Og jeg kan sådan set blive ved med en ret lang og ubehagelig liste, der kommer fra EU.

Ville det da ikke være bedre, om vi så i Danmark går foran og f.eks. simpelt hen siger, at vi forbyder altså functional food? Det gør vi jo i forvejen, og det holder vi altså fast i, således at de enkelte lande får lov til at gå videre med bedre regler, der kan beskytte fødevarer og fødevarer i de enkelte lande, også når det gælder gensplejsning f.eks.

Jeg tror, der er grund til at overveje, om den strategi, SF har haft, måske har hvilet på for tyndt et grundlag.

(Kort bemærkning).

Christian Mejhdahl (V):

Hr. Jørn Jespersen var på et tidspunkt noget optaget af at få et svar fra mig om afvikling af støtten til sukker.

Hr. Jørn Jespersen tog udgangspunkt i den tyske landbrugsministers meldinger om omstilling af landbrugsstøtten, og hr. Jørn Jespersen havde en syrlig bemærkning om den intensive industrialiserede landbrugsproduktion, så jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge hr. Jørn Jespersen: Hvilke mål har SF med EU's landbrugspolitik? I hvilken takt vil SF afvikle/udvikle landbrugspolitikken?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Jens Kirk mener at vide, at der var campylobacter i Noahs Ark. Det skal jeg ikke kunne svara på, om der har været. Men det er i hvert fald

en kendsgerning, at den type bakterier, som kan overføres fra husdyr til mennesker, har vi haft i al kendt tid.

Det, der bare er karakteristisk ved den meget moderne intensive landbrugsproduktion, er, at problemerne svulmer massivt op. Hvor vi tidligere har haft få og enkelte og spredte tilfælde, så får vi nu, hvad der ligner epidemier og en voldsom stigning i antallet af sygdomstilfælde.

Jeg synes, det er slående, at når man gør en målrettet indsats mod salmonella, så blomstrer campylobacter voldsomt op. Det får mig til at mene, at der er et eller andet i vores drift og produktionssystemer, som er ude af kontrol, og hvor vi satser så ensidigt på vækst og intensiv produktion og mere udbytte pr. enhed, at der kommer nogle uheldige konsekvenser af det. Derfor er vi nødt til at ekstensivere og neddrose vores produktion.

Vi har ikke at gøre med industriproduktion. Det burde vi i hvert fald ikke have, men med levende væsener. Derfor er der grænser for, hvor langt man kan presse dem, uden at der kommer uheldige konsekvenser ud af det.

Hr. Jens Kirk snakker om gift i økologiske varer, det kan jeg slet ikke genkende. Men det er en kendsgerning, at de få problemer, der er kendt f.eks. med svampe osv., er ganske minimale og kan håndteres udmærket i sammenligning med, hvad der er af problemer i den store konventionelle sektor.

Mine bemærkninger om de små producenter gik nu mest på forarbejdningsleddet. Jeg synes, det er meget vigtigt, at de små slagtehus, at de små mejerier, at eventuelle kommende små bryggerier, mikrobryggerier, har en chance for at være på markedet uden at blive udkonkurreret af de store monopoler.

Så har jeg meget kort tid til at sige til hr. Mejhdahl, at stod det til os, så skulle hele det planøkonomiske system i EU afskaffes over ganske få år, startende med de allersidste rester af det oprindelige støttesystem, hvor en garanteret mindstepris og totalt høje eksploderende toldmure gør, at vi virkelig lukker de fattige ulande ude og får en merpris fra forbrugerne. De skulle væk allerførst.

Men vi ved jo begge to, at det her er en forhandlingssituation, hvor det i høj grad vil være forholdet i WTO mellem USA og EU, der er afgørende. Og vi vil i hvert fald være på den liberale frihandelslinje.